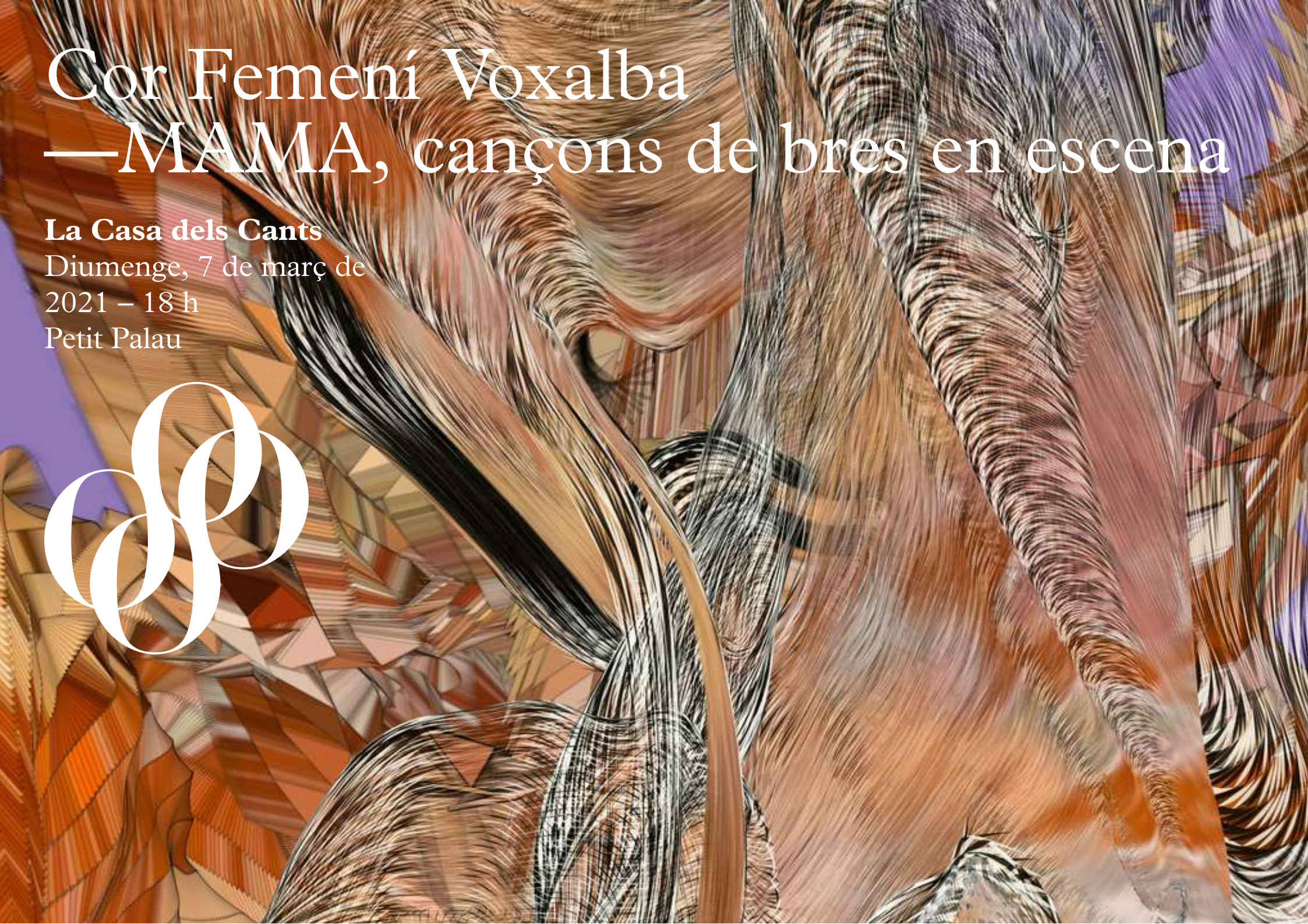

Cor Femení Voxalba —MAMA, cançons de bres en escena

La Casa dels Cants

Diumenge, 7 de març de

2021 – 18 h

Petit Palau

Programa

Cor Femení Voxalba

Josep Surinyac, piano

Laura Calvet, dramaturgia i direcció
escènica

Dani Sánchez, il·luminació

Laia de las Heras, sotsdirecció musical

Elisenda Carrasco, direcció musical

Cançó de bres per a una princesa negra – Mallorca

Antoni Rodríguez Sabanés (1957)

Kothbiro – Kenya

Mbarak Achieng

Arranjament d'**Ayub Ogada**

Solistes: Anna Subirana i Belén Bogarín

A la nanita nana – Espanya

José Ramón Gomis (1856-1939)

Arranjament de **Norman Luboff** i **Elisenda Carrasco**

Duerme negrito – Argentina

Cançó popular recollida per **Atahualpa Yupanki** (1908-1992)

Arranjament d'**Emilio Solé**

Solista: Belén Bogarín

Eesti hällilaul – Estònia

Arvo Pärt (1935)

Basada en una cançó popular estoniana

Baby mine – Estats Units

Frank Churchill (1901-1942)

Arranjament d'**Ahmet S. Bilgin**

Solista: Ayesha Mendham

Veus acompanyants: Agnès Parcerisas, Gina Miserachs i Ilundi Patraquim

Mi tripón – Veneçuela

Otilio Galíndez (1935-2009)

Arranjament d'**Óscar Galián**

Chugoku lullaby – Japó

Tradicional japonesa

Arranjament de **Kosaku Yamada**

Canción de cuna para dormir a un negrito –
Catalunya

Xavier Montsalvatge (1912-2002)

Adaptació d'**Elisenda Carrasco**

Solista: Laia de las Heras

The seal lullaby – Estats Units

Eric Whitacre (1970)

Mama – Rússia

Valeri Gavrilin (1939-1999)

Durada aproximada del concert: 70 minuts sense pausa

#coral #nousformats #novacreació

Comentari

MAMA

El sentit de l'oïda és el primer que desenvolupen els nadons. Si als quatre mesos de gestació els fetus ja senten sons, un cop nascuts seran capaços de reconèixer melodies. S'ha comprovat que *“els nadons recorden melodies que han sentit al ventre de la mare i que les cançons que els resulten familiars els ajuden a dormir”*. Aquest efecte tranquil·litzant i aquesta sensació de “tornar a casa” també són presents en les persones adultes.

Les cançons de bressol són un patrimoni tradicional i cultural que es caracteritza per la transmissió oral de generació en generació. Una música dolça que ens provoca una gran sensació de calma i benestar intern, ja que inconscientment connectem amb aquell nadó que un dia vàrem ser i amb una sensació de seguretat ancestral provinent de l'amor matern. La cançó que la mare canta és la primera mostra d'amor que rebem.

Aquests amor i comunicació amb l'infant són part essencial de la proposta de Voxalba. La complicitat entre cantaires s'expressa a través del so, de la mirada i del gest, tot reivindicant un concepte d'unió imprescindible en aquests temps de pandèmia: el cant coral.

Malgrat les distàncies, la veu es converteix en una via d'afecte i estima entre cantaires, que arriba al públic a través de l'emoció. Un canal que commou i ens torna còmplices d'aquesta necessitat imperiosa que tant ens manca actualment: estar junts malgrat les dificultats. El contacte i la carícia es materialitzen a través del so i la mirada, tal com la mare transmet l'amor envers el seu nadó.

La recerca de Voxalba ens endinsa en un repertori íntim, característic de cada país, cultura i llengua, que expressa de manera diferent però amb una mateixa essència l'estima infinita a l'infant, i la voluntat d'entrar en el món de la nit i els somnis, bo i deixant-nos bressolar per l'abraçada materna fins a l'arribada del dia, tant sigui a l'Àfrica, Catalunya o l'Amèrica del Sud, entre d'altres.

Voxalba presenta MAMA, un recopilatori de cançons de bressol que van més enllà de l'audició: viatjar amb el moviment, la música i la paraula. La dansa coral forma part de la interpretació física d'aquestes cançons, i així accentua la sensació d'hipnosi i calma essencials en el cant. Els moments de narració, duts a terme per les mateixes cantaires i escrits a partir de les seves pròpies experiències, tenen a veure amb el concepte que engloba tot l'espectacle: la maternitat. Com visc com a dona la maternitat? Quina opinió en tinc? ¿És un regal, una obligació, una benedicció, un pes? O tot plegat?

Un espectacle que ens permet tornar al ventre de la mare, deixar-nos bressolar per les diversitats de visions sobre la maternitat i viatjar cap a la bellesa del moviment coral i femení.

Clara Florit i Laura Calvet

Biografies

Cor Femení Voxalba

Format l'any 1989, des dels inicis ha estat dirigit per directors prestigiosos, com el fundador Lluís Vilamajó, i després Xavier Sans o Xavier Puig. Elisenda Carrasco i Ribot, l'actual directora, va assumir-ne la direcció l'any 1999.

El Cor Femení Voxalba ha estat sempre de petit format, cambrístic, i dona molta importància a la veu i al seu color, així com a les textures que se'n formen. Treballa sobretot repertoris dels segles XX i XXI, de tradicions i estils molt diversos. Combina la difusió del patrimoni musical amb l'enriquiment permanent mitjançant col·laboracions amb altres formacions i professionals del cant coral. Això li ha permès conèixer altres maneres d'entendre i interpretar la música, enriquir el seu repertori i la seva sonoritat i, al mateix temps, oferir la seva música a nous públics. El Voxalba ha fet treballs específics amb músics de prestigi internacional, com Maria Guinand, Alberto Grau, Javi Busto, Eduardo Tancredi, Zsuzsánna Mindsensky, Dénes Szabó, Brady Allred, Bob Chilcott, Eva Ugalde o Basilio Astúlez.

El treball tècnic i musical del Cor l'han fet mereixedor de diversos premis. Al llarg d'aquests anys ha ofert nombrosos concerts a Catalunya, a Espanya i a països d'arreu del món, com Turquia, Hongria, Veneçuela i França.

El 2009 va enregistrar el seu primer disc (*Voxalba 1989-2009*), amb motiu del vintè aniversari; el 2015 va arribar el segon amb un recull de les obres més significatives del Cor (*25 anys, Cor Femení Voxalba*), i aquest darrer desembre el seu tercer àlbum (*Dorm, infant, dorm*), tot celebrant el trentè aniversari amb cançons de bressol d'autor i tradicionals de tot el món.

Biografies

©Ricardo Ríos

Josep Surinyac, piano

Nascut a Torelló (Barcelona), hi inicià els estudis musicals amb Montserrat Serra. Va obtenir el títol superior de piano i música de cambra pel Conservatori de Barcelona amb Maria Jesús Crespo i Àngel Soler i posteriorment amplià estudis a la Guildhall School of Music de Londres amb Graham Johnson. Ha treballat amb D. Baldwin i R. Vignoles.

El seu interès pel repertori vocal l'ha portat a col·laborar amb cantants com Ferran Albrich, Dolors Aldea, David Alegret, Nancy Argenta, Elena Copons, Lynn Dawson, Jordi Domènech, Ulrike Haller, Enric Martínez-Castignani, Marisa Martins, Assumpta Mateu, Marta Mathéu, Inés Moraleda, Maria Lluïsa Muntada, Roger Padullés, Raquel Pierotti, Arianna Savall, Peter Udland o Lluís Vilamajó, entre d'altres, i com a acompanyant ha actuat en diferents ciutats espanyoles i a diversos països europeus, a més d'Israel, els Estats Units i el Japó.

La seva discografia més recent inclou dos CD amb música vocal de Granados i Toldrà junt amb Maria Lluïsa Muntada i *Winterreise* de Schubert amb Enric Martínez-Castignani. En diverses ocasions ha estat convidat a participar a la Schubertiada a Vilabertran per acompanyar els recitals de Marisa Martins, amb un notable èxit de públic i crítica. També ha estat convidat en diverses ocasions a actuar al LIFE Victoria Festival.

Actualment és el pianista del Cor de Noies de l'Orfeó Català, que dirigeix Buia Reixach, i imparteix classes de lied i música de cambra a l'ESMUC i al Conservatori del Liceu. Igualment, ha estat convidat en diverses ocasions per la Fundació “la Caixa” per acompanyar les *masterclasses* de cant de Nancy Argenta o Lynn Dawson en el marc del Curs d'Interpretació Històrica impartit en diferents ciutats espanyoles.

Biografies

Laura Calvet, dramaturgia i direcció escènica

Nascuda a Barcelona (1987), formada en dansa, moviment i música, és graduada en interpretació gestual per l'Institut del Teatre de Barcelona. Continuà la seva formació actoral al Conservatoire National Supérieur d'Art Dramatique de París, on va conèixer Christian Schiaretti i treballà al Théâtre National Populaire de Lió (TNP) com a actriu i ajudant de direcció. En tornar a Barcelona ha treballat com a actriu amb directors contemporanis, como ara Àlex Rigola, Joan Baixas o Roger Bernat. Paral·lelament s'ha especialitzat en la direcció de moviment per a actors, cantants i músics, tot exercint com a ajudant de direcció al costat de Xicu Massó (*Orsini* al TNC), Jordi Oriol (*Cobla 2.0* al Palau de la Música Catalana) i altres companyies o espectacles de Catalunya i França (*Ballem el cap d'any* a l'Auditori de Barcelona, *Llac* al Festival TNT, companyia L'Alouette a París, etc.).

Segueix en contacte amb noves tendències teatrals europees, tot participant a la Biennal de Teatre de Venècia (Cia. Peeping Tom i Needcompany) i exercint com a ballarina i actriu al Gran Teatre del Liceu, on ha participat en diverses òperes.

Actualment ha creat companyia pròpia i ha guanyat el Premi Adrià Gual (*Pruna* a De Grec a Grec 2020), dirigeix diversos espectacles i col·laboracions musicals i teatrals, i és professora d'interpretació per a cantants al CMMB. Combina la seva tasca pedagògica amb l'escena, fet que li permet transmetre el plaer del gest que acompanya el cant, tot apostant per espectacles interdisciplinaris que relacionin música, moviment i interpretació.

Biografies

Dani Sánchez, il·luminació

Il·luminador i tècnic de llums, graduat per l'Escola Superior de Tècniques de les Arts de l'Espectacle (ESTAE), ha treballat durant els darrers deu anys en diversos àmbits del món de l'espectacle.

Ha col·laborat, entre d'altres, amb la companyia Obskéné, fent dissenys de llums per als espectacles *De carenes al cel*, *Este no es un lugar adecuado para morir* o *País sense paraules*. També s'ha fet càrrec de la direcció tècnica de les companyies Bojum Teatre i Buits i Nous. Com a tècnic treballa a diversos teatres de Catalunya i França, entre els quals el Teatre Nacional de Catalunya, Teatre Lliure, Teatre de Sagarra, Teatre Coliseum, Théâtre National Populaire i Théâtre de la Colline, i amb empreses del sector, com Moonlight, Gravis i Laboratorio de la Voz.

Actualment és tècnic resident del Teatre Tívoli de Barcelona, on ha tingut la possibilitat de treballar amb els artistes Àngel Llàcer, Manolo García, Ricardo Darín, Jorge Javier Vázquez i Vivancos.

Biografies

Elisenda Carrasco, direcció musical

Nascuda a Barcelona, va acabar els graus superiors de composició i instrumentació i de direcció d'orquestra amb J. Solé i S. Mas, respectivament, així com el de pedagogia musical en l'especialitat de cant coral.

Es dedica al món de la pedagogia, principalment en el treball amb veus blanques, des de fa trenta anys. El cant coral infantil ha estat un dels àmbits on més ha aprofundit, motiu pel qual és convidada habitualment a impartir cursos i tallers per tot el món.

Durant més de quinze anys va ser la directora musical del projecte Òpera a Secundària, que organitzen conjuntament el Gran Teatre del Liceu i la JONC. Durant disset anys va ser la directora artística i musical del Cor Infantil de l'Orfeó Català i va dirigir, durant quatre temporades, el cor mixt Lieder Càmera.

Col·labora habitualment amb el Servei Educatiu de l'Auditori de Barcelona participant en la formació de docents i és la codirectora del programa Cantània, en el qual participen i canten més de 50.000 nens cada any. Actualment i des de la seva creació fa trenta anys dirigeix el Cor Infantil Sant Cugat i, des del 1999, el Cor Femení Voxalba. És professora de didàctica del cant coral a l'ESMUC i dirigeix el Cor Canta.

Plena de dinamisme, Elisenda Carrasco treballa, des de la seva formació musical i pedagògica, amb una energia i una visió sense límits que eixamplen els horitzons musicals, tant tècnicament com sonora.

Palau Bach Fools & Lovers

DJ 11.03.21

Juan de la Rubia
& Marco Mezquida
—Bach & forward

DL 22.03.21

Integral dels Concerts de
Brandenburg
—Café Zimmermann

DJ 25.03.21

Passió segons sant Mateu
—Ensemble Pygmalion &
Raphaël Pichon

DJ 05.05.21

Noa
—*Letters to Bach*

DJ 10.06.21

Quadern d'Anna
Magdalena Bach
—Carolyn Sampson
& Juan de la Rubia

DG 20.06.21

L'organista de la
catedral de
Notre-Dame de Paris
—Olivier Latry, orgue

DV 02.07.21

L'art de la fuga
—Phantasm & Weiss

DS 10.07.21 | DG 11.07.21

Passió segons sant Mateu
—Centenari de l'estrena
amb l'Orfeó Català

#LaMúsicaEnsOmpléDeVida

Confecciona el teu pack a mida i gaudeix del **15% de descompte** (de 4 a 9 concerts) i del **20% de descompte** (a partir de 10 concerts). Preus especials per a grups i packs a mida d'entrades. Consulta els descomptes per a menors de 35 anys a www.palaumusica.cat/joves

Més informació a www.palaumusica.cat

Textos

Cançó de bres per a una princesa negra – Mallorca
Antoni Rodríguez Sabanés (1957)

Text de Gabriel Janer Manila (1940)

Dorm, dorm, petitona dorm
que en draps de fosca blava,
t'embolcalla la lluna negra
tan negra com tu.

La nit teixeix corrandes
quan pensa en tu;
te les canta ta mare,
Poniegú.

Quan el vent
quan el vent
quan el vent arribi,
naixeran als teus ulls
plors de bambú!

Kothbiro – Kenya

Mbarak Achieng

Parteix d'una melodia tradicional i es canta als nens,
sovint quan van a dormir, per explicar com un somni,
perquè gairebé mai o ben poc sovint han vist ploure.

Hahye, nens, què esteu fent
Omma, sents el que et dic?
La pluja està venint
Porta el ramat a casa.

A la nanita nana – Espanya

José Ramón Gomis (1856-1939)

Text de Juan Francisco Muñoz y Pabón (1866-1920)

A la nanita nana nanita ea, nanita ea,
mi Jesús tiene sueño bendito sea, bendito sea.

Fuentecilla que corre clara y sonora
ruiseñor que en la selva cantando llora
callad mientras la cuna se balancea,
a la nanita nana, nanita ea.

Duerme negrito – Argentina

Atahualpa Yupanki (1908-1992)

Cançó popular

Te va a traer codornices para ti.
Te va a traer rica fruta para ti.
Te va a traer carne de cerdo para ti.
Te va a traer muchas cosas para ti.

Y si el negro no se duerme,
viene el diablo blanco
y ¡zas! Le come la patica,
¡chicabú, apura chicabú!

Duerme, duerme, negrito,
que tu mamá está en el campo,
negrito...

Trabajando, trabajando duramente, trabajando sí.
Trabajando y no le pagan, trabajando sí.
Trabajando y va tosiendo, trabajando, sí.
Para 'l negrito chiquitito, trabajando, sí.

Duerme, duerme, negrito,
que tu mama está en el campo,
negrito...

Eesti hällilaul – Estònia

Arvo Pärt (1935)

Basada en una cançó popular estoniana

Dorm, dorm, estimada.
Dorm, dorm, estimada meva.

Baby mine – Estats Units

Frank Churchill (1901-1942)

Text de Ned Washington (1901-1976)

Petita meva, no ploris
(nena) meva, eixuga't els ulls
posa el teu cap a prop del meu cor
mai no ens separarem
petita meva.

Petitona, quan jugues
no t'importi el que diguin!
Deixa que aquests ulls brillin i resplendeixin,
mai una llàgrima
petita meva
de cap a peus.

Mi tripón – Veneçuela

Otilio Galíndez (1935-2009)

Duerme mi tripón
vamos a engañar a la lechuza
y engañar al coco
que ya no asusta.

Duerme mi tripón
que mañana el sol
brillará en tu cuna
y te contará
cómo fue que un día
perdió la luna.

Duerme mi tripón
ya se fue la tarde cansada
y llegó la noche
fresquita y muda.

Duerme mi tripón
abrirá tus ojos
la luz del alba
y te enseñará
ríos y caminos
y la montaña.

Chugoku lullaby – Japó

Tradicional japonesa

Calla petit infant, dorm!
Que bonica és la cara del nadó quan s'adorm,
El nadó que es desperta i plora,
Hushabye, la seva cara sembla odiosa!
Calla, *Hushabye*.

Avui fa vint-i-cinc dies del seu naixement
demà anirem
Hushabye, al santuari,
calla petit infant, dorm.

Arribant al santuari,
per què pregaràs?
Per la seva vida, perquè sigui,
Hushabye, sa!
Calla petit infant, dorm.

Canción de cuna para dormir a un negrito –
Catalunya

Xavier Montsalvatge (1912-2002)

Text d'Ildefonso Pereda Valdés (1899-1996)

Ninghe, ninghe, ninghe tan chiquitito
el negrito que no quiere dormir.

Cabeza de coco, grano de café.
Con lindas motitas,
con ojos grandotes
como dos ventanas
que miran al mar.

Cierra los ojitos,
negrito asustado.

El mandinga blanco te puede comer
¡Ya no eres esclavo!
Y si duermes mucho
el señor de casa promete comprar
traje con botones
para ser un “groom”.

Ninghe, ninghe, ninghe tan chiquitito
el negrito que no quiere dormir.

The seal lullaby – Estats Units

Eric Whitacre (1970)

Text de Rudyard Kipling (1865-1936)

Oh! Silenci fill meu, la nit és rere nostre
i negres són les aigües que tan verdes brillaven.
La lluna sobre les ones, mira cap avall per retrobar-nos
descansant en els buits que mormolen entremig.

Allà on les ones es trobin serà tou el teu coixí,
oh, el meu petit i cansat “aletes”, agombolla’t a plaer!
La tempesta no et despertarà, ni el tauró t’atraparà
adormit en els braços del suau balanceig dels mars.

Mama – Rússia

Valeri Gavrilin (1939-1999)

Text d’Albina Shulgina (1936-2009)

Mans cansades
descansant silenciosament
cabells castanys
lligats en un nus

la meva silenciosa
la meva delicada
la meva bona
mare

encara m'apareixen
els anys que han passat
de la joventut passada
jaqueta vermella

com salvar-te
com protegir-te
com mantenir-te
en els dies que són fugaços?

També et pot
interessar...

La Casa dels Cants
Cor Jove de l'Orfeó Català
—Carnaval a Venècia

Cor Jove de l'Orfeó Català
Pau Casan, piano
Esteve Nabona, director

S. Brotons: *Les quatre estacions*, Op. 64
G. Rossini: *Péchés de vieillesse* (selecció)

Dijous, 18.03.21 – 20:00h
Sala de Concerts
Preus: 15 €

Amb el suport de:

ASSOCIACIÓ
ORFEO
CATALÀ

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

inaem
INSTITUT NACIONAL DE ARTS ESCÈNICES

Membre de:

EUROPEAN
CONCERT HALL
ORGANISATION

Dipòsit legal: B 3918-2021